

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

46. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

15. LISTOPADU 2020

Z obsahu:

Uzdravit svět - 9.

Připravovat budoucnost spolu s Ježíšem, který zachraňuje a uzdravuje

Katecheze papeže Františka při generální audienci 30. září 2020, nádvoří Sv. Damase v Římě

- strana 2 -

Svatí Roch González, Alfons Rodríguez a Jan del Castillo

- strana 4 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (28)

- strana 7 -

Zasvěcení

Matky Boží v chrámě

Homilie sv. Tarasia, patriarchy

Konstantinopole

- strana 8 -

Ježíši, ty se postarej!

(2 - dokončení)

- strana 9 -

Akt sebeodevzdání Ježíši (proti nepokoji a starostem)

- strana 12 -

Arcibiskup Moulins-Beaufort: Strach a hněv je oprávněný, nenechme se však vést nenávisť

- strana 13 -

P. Dolindo Ruotolo (1882-1970)

je pro naši dobu příkladem bezvýhradného sebeodevzdání Ježíši (str. 9)

Uzdravit svět – 9. Připravovat budoucnost spolu s Ježíšem, který zachraňuje a uzdravuje

Katecheze papeže Františka při generální audienci 30. září 2020, nádvoří Sv. Damase v Římě

(Žid 12,1-2)

Draží bratři a sestry, dobrý den!

V uplynulých týdnech jsme společně ve světle evangelia uvažovali o tom, jak uzdravit svět z indispozice, která byla zvýrazněna a zdůrazněna pandemií. Uvažovali jsme o *důstojnosti, solidaritě a subsidiaritě*, což jsou nezbytné cesty k prosazení

lidské důstojnosti a *společného dobra*. Jako Ježíšovi učedníci jsme se vydali v jeho stopách *přednostní volbou pro chudé, předhodnocením užívání dober a péčí o společný dům*. Uprostřed pandemie, která na nás doléhá, jsme zakotvili v zásadách *sociální nauky církve* a nechali se vést *vírou, nadějí a láskou*. Tady nacházíme pevnou pomoc

k tomu, abychom byli tvůrci proměny, kteří mají velké sny, nespokojují se s průměrnostmi, jež rozdělují a zraňují, nýbrž povzbuzují ke zrodu nového a lepšího světa.

Chtěl bych, aby tato cesta neskončila mými katechezemi, ale mohlo se pokračovat „s očima upřenými na Ježíše“

Pokračování na str. 6

Kolik hřiven jsem od Boha dostal a jak s nimi nakládám? Tu otázku nám kladou liturgická čtení dnešní neděle. Snad řekneme, že někdo dostal tolik hřiven, že není možné, aby je nerozmnožil. Leč zde je první úskalí, které může hřivnami obdařeného člověka potkat: od toho, komu bylo svěřeno více, bude se plným právem i více požadovat. (str. 3) Má-li někdo něčeho hodně a bude-li bez moudrého uvážení z toho rozhazovat, brzy nebude mít nic. To známe i z běžného života – kolik milionářů si myslelo, že nikdy nemohou zkrachovat! Tak i ten, kdo dostal od Boha mnoho hřiven, nesmí je marnit, ale musí přemýšlet, jak všechny využít, aby každá vynesla svůj podíl podle vůle Boží. Přece Bůh nám žádou z hřiven nedal nadarmo!

Mnoho hřiven jistě museli mít misioináři v „divokých“ krajích světa, jinak by jejich dílo šíření křesťanské víry nemohlo dojít takového úspěchu, jak známe z historie. Od nich se můžeme hodně naučit, jak žít svoji vírou i v těžkých životních situacích, jak obstát ve víře ve všech ďábelských zkouškách, jak přivádět k víře druhé, jak nakládat s každou svojí hřivnou. Poučme se i u paraguayských mučedníků, jejichž „diktatura mírnosti“ přinesla hojné duchovní ovoce. Ale rovněž byla trnem v oku jejich nepřátelům. (str. 4-5) Když pak zazní zvolání jednoho z nich: „Děti, co to děláte?“ – jako bychom slyšeli Ježíše na kříži: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ Nezdírká se totiž stává,

Editorial

že i když se v sebeodevzdání snažíme využít všech svých hřiven pro Boží věc, některá lidská srdce zůstanou dočasně natolik zatemněná či zatvrzelá, že disponují člověka i pro ty nejhrůznější činy. S tím je nutno počítat, je to druhé úskalí práce s našimi hřivnami.

Ještě jedna skutečnost ohrožuje zhodnocení našich hřiven. Člověk může nabýt dojmu, že je s těmito dary schopen velkých činů pro Boží věc a že to půjde jaksi samo od sebe. Omyl! Všechno, co člověk dělá, se děje na základě Božích milostí. Vždyť i každá hřivna je Božím darem – sami jsme si nedali nic. Není však slabostí být si vědom své bezmocnosti, protože se otevíráme daru být naplněn mocí Boží...

Ten, kdo je mimořádně Bohem obdařen, stává se mnohdy terčem útoků druhých. Důvody mohou být různé: závist, zneklidněné svědomí, nevole vůči odlišnosti od většiny, nepřátelství vůči Bohu, osobní pomsta, ale i jen prosté nepochopení... Způsobuje to pak mnoho zlé krve, a je-li napadaný tak odevzdán do rukou Ježíšových jako P. Dolindo Ruotolo (str. 9-13), lze ho označit za mučedníka pokory. Zde můžeme spatřovat také jedno z úskalí obdržených hřiven. Pokud by dotyčný nebyl pevně zakotven v Ježíši, v Boží vůli, pak by mohl nabýt dojmu, že je zbytečné se namáhat a trpět, když to nedochází příslušného souhlasu a porozu-

mění ze strany nadřízených či jiných zainteresovaných osob. Co v takové obtížné situaci dělat, vidíme u P. Dolinda. Především je to již zmíněná bezvýhradná odevzdanost do rukou Ježíšových a modlitba, která je nezbytná pro vítězství v Božích bojích, a to i tehdy, když se zdá, že je neúčinná a neplodná: „Náš pohled je tak neschopný proniknout do úctyhodných plánů Boží dobroty.“

Právě dnes k nám naléhavě promlouvají Ježíšova slova k Alici Lenczewské (str. 7): „Rozšiřování zla všude narostlo do konečné hranice. Satanovo království dosahuje svého vrcholu. Přichází čas očistění: bolest zrození k životu v Mém království lásky.“ A také slova z dopisu P. Dolinda: „Nejzávažnější zlo ohrožuje Církev a svět. Toto zlo se nedá odvrátit lidskými nouzovými řešeními, ale jediné božským životem Ježíše Krista v nás.“ Využijme hřivny katolické víry, rozjímáme, co tato slova znamenají v dnešním tak ďábelsky zkoušeném světě, uposlechněme Boží volání...

P. Dolindo odhaluje ještě jednu důležitou oporu v životě: „Mou jistotou na nerovné cestě je nebeská Matka Maria.“ Vzávějme ji tedy bez přestání, prosme o pomoc, neboť jen ona nás může zdárně provést časem zkoušek, právě ona je naplněním proroctví a vyplněním toho, co předpověděl proroci, jak říká sv. Tarasius. (str. 8) Buďme pod Mariiným ochranným pláštěm stateční, horliví a věrní svému Božimu povolání!

Daniel Dehner

V dnešním setkání ti tvůj Pán z jiného pohledu a jinými obrazy znovu předkládá stejnou pravdu jako dříve. Ukazuje ti, jak máš chápat základní smysl svého života na této zemi. Pokud tento smysl naplníš, přijme tě Pán do své radosti, v opačném případě zůstaneš navěky venku v temnotě, jejíž nepředstavitelnou hrůznost Pán charakterizuje opakovaně stručnými, ale výstižnými slovy: bude tam *pláč a skřipání zubů*.

Možná, že taková slova neslyšíš rád, ale Ježíš o tom mluví, protože mu nesmírně záleží na tom, aby mohl přijmout mezi své nejen tebe, ale i mnoho jiných, kterým k tomu můžeš dopomáhat i ty. Vybral si tě mezi své služebníky, abys mu byl nápomocen. Chce ti k tomu propůjčit potřebné možnosti a dary. Všechno záleží jen na tom, jak jich využiješ. Pouč se z jeho podobenství.

Třem služebníkům byly propůjčeny hřivny, a to v různé míře. Tato různá míra přidělených hřiven není určena k tomu, aby se někdo vyvyšoval nad ty, kteří mají méně, anebo záviděl těm, kterým bylo svěřeno více. Úkol je pro všechny stejný. Ať už máš hřiven pět, nebo jen jednu, Pán ti je svěřil proto, abys z nich výtěžil co nejvíce.

Pravdou ale je, že od toho, komu bylo svěřeno více, bude se plným právem i více požadovat. S výnosem ze svěřených hřiven se totiž počítá. Motivem k této od tebe očekávané podnikavosti nemá být tvá touha po vlastním obohacení. Nebeské podnikání má jiné zřetele. Ani hřivny, ani jejich výnos nejsou tvé, nýbrž Pánovy. Někde kolem tebe, anebo možná i daleko od tebe, v přítomné době nebo vzdálené budoucnosti je tvůj bližní, který čeká na to, co mu opatříš svou pílí a vynalézavostí z výnosu svěřených darů. Nebeský Otec si vybral právě tebe, aby ses stal jeho dobrodincem, a nabízí ti možnost podobat se tak svému Stvořiteli, který nám dává dříve, než jsme mohli prosit.

Kdybys hřivny zakopal a nechal ležet bez užitku, zklamal bys Boží důvěru, nesplnil bys Pánovo očekávání ani neuspokojil potřeby těch, kteří ovoce tvé

píle potřebují a čekají na ně podle Otceva věčného plánu. Nesmíš se proto divit, že Pán sleduje důsledně, aby nic nepřišlo nazmar. Ti, kteří svou pohodlností, netečností a sobectvím kladou překážky rozmnožování Božích darů, musí počítat s tím, že budou voláni, aby skládali účty ze svého správcovství. S množstvím darů roste i míra odpovědnosti, neboť čím více někdo nechává ležet ladem, tím víc ochuzuje své bratry.

Z příkladu špatného služebníka si vezmi poučení, že nepostačí nedělat nic zlého. To, co se od tebe především

očekává, je podobat se Pánu, který koná jen dobré, a k tomu jsi povolán i ty. Buď tedy *dokonalý, jako je dokonalý tvůj Otec*.⁽¹⁾

Otevírá se ti cesta, jak prokazovat služby dobroty a lásky, i když neoplýváš hmotnými statky: máš přece na to hřivny, které ti Pán svěřil. Snažíš se je všechny poznat a využívat je s pílí a přičinlivostí? Rozmnožuješ je k radosti svých bližních a k slávě nebeského Otce?

Tou nejcennější hřivnou, kterou ti Bůh svěřil, je hřivna času. Prochází ustavičně tvými rukama i tvým srdcem a vychází buďto využitá a zhodnocená, nebo je nenávratně promarněná, či dokonce zneužitá ke zlému. Tvůj závistivý nepřítel ví velmi dobře, jakou nesmírnou cenu má každá z tvých minut, a kdykoliv tě o ně oloupí prohnanými a lákavými nabídkami, okrade tě o možnost vrátit je Pánu a prospět tvým bratrům. Nejsou hřivny, dokonce utracené v podívané, která nejenže nepovznáš, ale navíc otupuje a tajně svádí, na tom ještě hůře, než kdyby byly jen zakopané? Hřivnami od Pána je i tvůj intelekt, který máš vytrvale vzdělávat a rozvíjet, vůle, kterou máš soustavně cvičit a posilovat vytrvalou kázní, zdraví, které máš chránit. Budeš jednou skládat účty i z toho, jak jsi posiloval, rozvíjel a k dobru využíval své dovednosti, svou vytrvalost, zručnost, pohotovost.

Může se stát, že se ti od Pána dostane i dalších velmi cenných hřiven, hřiven bolesti a utrpení. Učíš se s nimi hospodařit tak, aby byly co nejlépe zúročeny?

Chceš-li se vyhnout nepříjemnému překvapení, nečekej až na konečné zúčtová-

Liturgická čtení

1. čtení – Př 31,10–13.19–20.30–31

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu, po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svými rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou větena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi. Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejich rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

2. čtení – 1 Sol 5,1–6

Co se týká času a chvíle příchodu Páně, není třeba, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou lidé říkat: „Je pokoj a bezpečí“, tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad vámi právo! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a střizliví.

Dokončení na str. 5

ni a pros často Ježíše, aby s tebou provedl mezibilanci, abys včas vnesl do svého duchovního podnikání nový řád, novou odpovědnost, tvůrčí vynalézavost a důsledně využíval propůjčený čas k rozvíjení všech svěřených hřiven. Protože *tomu, kdo má, tomu bude přidáno. Kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má*. Vynasnaž se, aby o výnosu tvých hřiven mohli vypovídat a svědčit ti, kteří jejich užitek skutečně pocítili. Necháš-li všechny Boží dary zahrabány jen v sobě a pro sebe, můžeš být připočten *k služebníkům špatným a líným. Den zúčtování přijde jako zloděj v noci. Nesmíš se tedy oddávat spánku jako ostatní. Jsi přece syn světla!*

„Pane, dej, ať služba Tobě je mou stálou radostí, neboť v tom je mé trvalé a úplné štěstí!“⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 5,48; ⁽²⁾ srov. vstupní modlitba

Svatí Roch González, Alfons Rodríguez a Jan del Castillo

V Paraguayi bankovku v nejvyšší hodnotě, tj. stotisícovou, zdobí podobizna jezuitského misionáře zavražděného úkladnými vrahy. Jmenoval se Roch González a jeho zásluhy o duše a vlastně i těla jihoamerických indiánů byly takového charakteru, že je nebylo možno dostatečně ocenit ničím z tohoto světa, ale pouze tím, co tento svět přesahuje – prohlášením za svatého. Stejným způsobem ocenila Církev svatá i počínání dvou jeho druhů ve službě jiným i ve smrti – Alfonse Rodrigueze a Jana del Castilla.

Roch González se narodil 17. listopadu 1576 v paraguayském Asunciónu. Pocházel ze zámožné rodiny potomků španělských osadníků neboli kreolů. V 15 letech se nechal najmout do armády a válčil s příslušníky bojovného indiánského kmene Aracuno v dnešním Chile. Poté však v jeho nitru došlo k obratu a on pocítil touhu po službě Bohu. Uskutečnil ji vstupem do semináře a v roce 1599 i přijetím svátostného kněžství. Nad tím druhým nějaký čas váhal – měl za to, že není hoden spravovat vznešený kněžský úřad...

Duchovní službu započal v rodném městě a vedl si tak dobře, že se hodně nahlas uvažovalo o tom, že by se měl stát generálním vikářem diecéze. On však všechny podobné hlasité úvahy umlčel vstupem do Tovaryšstva Ježíšova. Tento řád se vyznačoval mj. zdařilým misijním působením a otce Rocha myšlenka předávání víry indiánům Guarani lákala od malička – i proto se jakožto dítě školou povinné učil jejich jazyku. Nyní mohl letitou námahu zúročit.

Provinční představený, otec de Torres, jej vyslal mezi kmeny kočující podél řeky Paraná. Než k nim Roch dorazil, několikrát jen o vlásek unikl smrti z rukou válečníků nepřátelských kmenů. Mladý nadšený misionář se v cíli své cesty s domorodci sblížil, v docela krátké době dosáhl toho, že ho přijali mezi sebe, čehož využíval nejen k hlásání víry, ale i k jejich kultivaci. Hnán neutuchajícím entuziasmem je například přesvědčoval, aby zanechali kočovného života, usadili se a živili se zemědělstvím. Učil je spoustě věcí praktického rázu. V roce 1611 jej představený pověřil upevněním jedné z redukci (pojmenované po sv. Ignáci z Loyoly). Byly to uzavřené osady domorodců, v nichž žili víceméně autonomním životem, chráněni před kořistnictvím mnohých španělských osadníků. Do těchto misijních osad

je Roch předtím směřoval, nyní jednu takovou vedl.

Redukce patří k nejzářivějším kapitolám dějin misii, pro domorodé indiány jde dodnes o zlatý věk, kdy „neměli peněz, a přece byli šťastni, neměli nadbytku, a přece byli spokojeni“, jak se píše v jednom prameni. To, co v nich vznikalo, přesahovalo všechna pomyslení, přičemž zdaleka nejde jen o hmotné výdobytky. „Čeho se za mnoho let nepodařilo dosáhnout velikými armádami a značným vynaložením peněz, to jezuité dokázali za krátkou dobu a bez použití jiných zbraní než svého zanícení. Z nepřátel udělali přátele, z nejdivočejších a nejnepoutanějších kmenů poslušné poddané Vašeho Veličenstva,“ psal v roce 1690 laplatský arcibiskup španělskému králi.⁽¹⁾ Krom zanicení a lásky stála za těmito vý-

sledky „diktatura mírnosti“, jak způsob vedení těchto misionářských stanic nazval ve své knize o jezuitěch René Fülöp-Miller.

Indiáni se pod dohledem otců jezuitů, činících vše zcela nezištně, učili v redukcích obdělávat půdu a řemeslům všeho druhu. V redukcích fungovaly mlýny, cihelny, truhlárny nebo zámečnické a krejčovské dílny. Vycházely z nich např. skvostné krajky nebo hudební nástroje, řezbáři vyřezávali překrásné oltáře a sochy, hodináři sestrojovali hodiny, ve zvonařských dílnách se odlévaly zvony. Jedním ze symbolů redukci se stala hudba a zpěv, a to díky vynikajícímu provedení neuvěřitelně nadaných indiánských interpretů uchvacujících svým zpěvem uši i srdce posluchačů, včetně těch pohanských, kteří si přicházeli vystoupení domorodců poslechnout. Indiáni se vzdělávali samozřejmě i v otázkách víry, v každé redukci byl kostel, vydržovaný z přebytků, které živily např. i vdovy a sirotky.

Roch González nezůstal jen u té jedné redukce. S obdivuhodným nasazením se zasloužil o vytvoření dalších. Sám jako všestranně schopný člověk přikládal obě ruce k dílu, řezal trámy na krovy, stavěl, dokázal i léčit. Svě rudé ovečky si zamiloval, říkal jim „děti“ a byl by se pro ně rozdal. Rovněž tyto jim zakládané redukce vzkvétaly v duchu „diktatury mírnosti“ před očima a stále více Guarani se v nich stávalo křesťany. Poté Roch pronikal hlouběji do lůna pralesů, aby získával pro Krista nové duše.

V roce 1619 složil otec Roch věčné sliby a na základě provinciálova rozhodnutí se vypravil do oblasti kolem řeky Uruguay na území dnešní Argentiny. Následovalo zakládání dalších redukci – nakonec stál u zrodu plných jedenácti (jen v jím založených redukcích žilo na 20 000 indiánů), což ho stálo mimořádné vypětí i fyzické, vezmeme-li v úvahu, jak velké vzdále-

*Svatí Roch González SJ,
Jan del Castillo SJ, Alfons Rodríguez SJ*

nosti musel zdotat cestováním. Posléze byl jmenován představeným pro všechny redukce v oblasti dnešní Uruguaye a Paraguaye. Tehdy se protнула jeho životní cesta s tou, po níž kráčel jeho řádový spolubratr **P. Alfons Rodríguez**.

Tento rodák ze španělské Zamory (1598) se za oceán dostal poté, co v rodné zemi ukončil noviciát a složil časné sliby. V argentinské Cordóbě dostudoval a stal se knězem. Pochtivě se též učil domorodému jazyku, aby mohl mezi původními obyvateli Jižní Ameriky smysluplně působit. Zdokonalovat si své jazykové schopnosti mohl přímo v praxi mezi Guaraní, což činil dva roky, než byl pověřen působit v oblasti Itapuá a pomáhat tam otci Rochu Gonzálezovi. Stal se díky tomu i jeho spolumučedníkem.

Obraz života v redukcích, blížící se skoro až idyle, byl trnem v oku domorodých pohanských šamanů. Právem v počínání jezuitských misionářů a rozkvětu redukci pod jejich vedením spatřovali slábnutí vlastního vlivu. Jeden z nich, jménem Nezu, došel k závěru, že ztracené pozice získá zpět jedině smrtí nenáviděných bělochů.

Nebylo pro něj složité přesvědčit své věrné, aby je zavraždili. K hrůznému činu došlo 15. listopadu 1628 v misijní stanici Todos los Santos de Caaró. V ten den přinesl otec Roch s několika indiány z pralesa kládu, na kterou plánoval zavěsit nově odlitý zvon. Jak bylo jeho zvykem, co jen mohl, prováděl se svými farníky osobně, nenechával práci na jiných.

Nejprve odsloužil mši svatou a poté se sklonil, aby připevnil ke zvonu srdce. V tu chvíli se to stalo – v nestřeženém okamžiku k němu přiskočil jeden z mužů vyslaných šamanem Nezuem a vedených náčelníkem Carupem a řadil ho mocným úderem sekery do hlavy. Otec Roch byl na místě mrtev.

Ozval se zděšený křik ostatních indiánů, který přilákal otce Alfonse. Vrhla se na něj však skupinka vrahů a sekerami ho před zraky šokovaných farníků, neschopných pohybu v hrůze a patrně i ze strachu, ubila k smrti. „*Děti, co to děláte?*“ stihl prý nebohý jezuita ještě vzkřiknout. Poté rozdivočení vrazi obě těla rozsekali, vhodili do kostela, kde rozbili oltář a rozšlapali kalich, načež kostel zapálili.

Dva dny poté stihl podobný osud dalšího z jejich spolubratrů – velkého mariánského ctitele **P. Jana del Castilla**. Tento muž, jenž se narodil v roce 1596 ve španělském Belmonte, původně uvažoval o kariéře právníka. Po prvním roce studii ale poznal, že Bůh má pro něj připraven jiný plán, a proto vstoupil do jezuitského noviciátu v Madridu. Tam se spřátelil s Alfonsem Rodríguezem a společně též byli vysláni do Jižní Ameriky, kde v roce 1625 přijali svátost kněžství. Rovněž on se dostal do redukce v Itapuá – poté, co prodělal vážnou chorobu –, kde se seznámil s otcem Rochem, jenž byl kvůli svým zkušenostem oběma teprve začínajícím misionářům nenahraditelným mentorem. Otec Jan se podílel na zakládání a vede-

ni nových misii, vynikal stejně jako jeho druhové v lásce k indiánům.

Tak tedy 17. listopadu – dva dny poté, co otec Roch a otec Alfons zemřeli ověnění mučednickou palmou – šamanem Nezuem vyslaní zabijáci napadli i jeho. Zastihli ho navečer při modlitbě nešpor. Když na něj zhurta uhodili, co dělá, odpověděl, že se modlí breviář. To jim stačilo. Vyvlekli ho z chatrče, spoutali a dosmýkali do nedalekého lesa, kde jej ukamenovali. „*Tuparahe!*“ zvolal – zatímco na jeho hlavu dopadaly rány kamenů a palic –, což v jazyce Guaraní znamená: „*Pro Boha!*“ Poté stihl několikrát zopakovat jména Ježíš a Maria, než umlkl navždy.

Osiřelí věřící indiáni z redukci, pro něž byla násilná smrt tria otců nesmírnou ztrátou, pochovali jejich zohavená těla v redukci Neposkvrněného početí. „*Všichni křesťané z řad mých rodáků milovali otce Rocha a plakali nad jeho smrtí, poněvadž byl otcem všech indiánů od řeky Paraná,*“ prohlásil náčelník kmene Guarecupi.

Všichni tři „mučedníci od Rio de la Plata“, jak bývají někdy nazýváni, byli společně 28. ledna 1934 papežem Piem IX. zapsáni do seznamu blahoslavených. Jan Pavel II. je pak přímo v Asunciónu prohlásil 16. května 1988 za svaté. V případě sv. Rocha Gonzálezeho šlo o prvního takto vyznamenaného rodilého Paraguayce.

Poznámky:

⁽¹⁾ Náznak toho, jak redukce vypadaly, lze spatřit ve filmu *Misie*.

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Evangelium – Mt 25,14–30

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Jeden člověk se chystal na cesty, zavolał si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, podnikavě jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi jámu a peníze svého pána ukryl. Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal

pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: »Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle – dalších pět jsem vydělal.« Pán mu řekl: »Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.« Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: »Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle – další dvě jsem vydělal.« Pán mu řekl: »Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.« Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: »Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš,

kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.« Pán mu odpověděl: »Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hodte ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.«

Uzdravit svět – 9. Připravovat budoucnost spolu s Ježíšem, který zachraňuje a uzdravuje – dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

(srov. Žid 12,2), který zachraňuje a uzdravuje svět. Jak ukazuje evangelium, Ježíš uzdravoval každou nemoc (srov. Mt 9,35), vracel zrak slepým, řeč němým, sluch hluchým. A spolu s fyzickými nemocemi a chorobami uzdravoval také duchovně odpouštěním hříchů, jakož i hojním „sociálních bolestí“ a marginalizace (srov. *Katechismus katolické církve*, 1421). Ježíš, který obnovuje a smiřuje každé stvoření (srov. 2 Kor 5,17; Kol 1,19–20), nás obdarovává nezbytnými dary, abychom jako on milovali, uzdravovali (srov. Lk 10,1–9; Jan 15,9–17) a pečovali o všechny bez rozlišování rasy, jazyka či národa.

Aby se tak opravdu stalo, potřebujeme nazírat a docenovat krásu každé lidské bytosti a každého stvoření. Byli jsme počati v Božím srdci (srov. Ef 1,3–5). „Každý z nás je plodem Boží myšlenky. Každý z nás je chtěn, každý je milován, každý je nutný.“ (Benedikt XVI., *Homilie na zahájení pontifikátu*, 24. dubna 2005) Kromě toho každé stvoření má o Bohu co říci (srov. *Laudato si'*, 69, 239). Uznání této pravdy a vděčnost za niterná pouta našeho univerzálního společenství se všemi lidmi a se vším stvořením vede „k velkorysé péči plné něhy“ (*tamtéž*, 220). Pomáhá nám také uznat Krista přítomného v našich chudých a trpících bratrech a sestřích, setkat se s nimi a slyšet jejich křik spolu s křikem země, který je jeho ozvěnou (srov. *tamtéž*, 49).

Niterně pohnuti tímto křikem, který od nás žádá změnu kurzu (srov. *tamtéž*, 53), budeme moci svými dary a schopnostmi přispět k ozdravení vztahů (srov. *tamtéž*, 19). Budeme moci obrodit společnost a nevracet se k takzvané „normálnosti“, která však byla chorá už před pandemií, roznomohla se nespravedlnostmi, nerovnostmi a ničením životního prostředí. Normálnost, k níž jsme povoláni, je z Božího království, kde „slepi vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchší slyší, mrtví vstávají a chudým se hlásá radostná zvěst“ (Mt 11,5). V normálnosti Božího království se chléb dostává všem a ještě zbude, sociální organizace

se zakládá na přinášení, sdílení a rozdílení, nikoli na vlastnění, exkluzi a hromadění (srov. Mt 14,13–21).

Toto jsou postoje, které posouvají vpřed společnost, rodinu, město, čtvrť. Dávat a dávat neznamená dát almužnu, nýbrž dát ze srdce. Nikoli skutek, v jehož pozadí je sobectví, snaha vlastnit. Křesťanský způsob dávání není mechanický,

nýbrž lidský. Nikdy nebudeme moci vyjít z této krize, kterou pandemie zvýraznila, nějakým mechanickým způsobem, novými přístroji, které jsou ovšem velmi důležité. Někdo řekne: „Otče, a co umělá inteligence!“ Je důležitá, umožňuje nám jít vpřed. Netřeba mít z těchto věcí strach, ale je třeba vědět, že ani ty nejsocialistickější prostředky neumějí jedno – dokáží mnohé – ale nedokáží být laskavé. A laskavost je signálem Ježíšovy přítomnosti. Sbližovat se s druhými pomáhá jít dál, uzdravuje. Znovu tedy opakují, že v normálnosti Božího království se chléb dostává všem a ještě zbude, sociální organizace se zakládá na přinášení, sdílení a rozdílení, nikoli na vlastnění, exkluzi a hromadění. Vždyť na konci si s sebou nevezmeš nic...

Nepatrný virus nadále působí hluboké rány a strhává masku naší fyzické, sociální a duchovní zranitelnosti. Obnažil obrovskou nerovnost, jež vládne světem, pokud se týče rovnosti příležitostí, dostupnosti zdravotnických služeb, technologií a přístupu ke vzdělání – miliony dětí nemohou chodit do školy, a tak dále. Tyto nespravedlnosti nejsou přirozené, ani nevyhnutelné. Jsou dílem člověka a vycházejí z rozvojového modelu, odtržené-

ho od hlubších hodnot. Plytvá se jídlem, plytvá se přebytky, ze kterých by se mohlo dát najíst všem. To vedlo u mnohých ke ztrátě naděje a nárůstu nejistoty a úzkosti. Abychom tedy vyšli z pandemie, musíme najít lék nejenom na koronavirus, což je důležité, ale také na obrovské lidské a sociálně-ekonomické virózy. Neskryvat je, nelakovat je. Zajisté nemůžeme očekávat, že ekonomický model, který je základem zhoubného a neudržitelného rozvoje, vyřeší naše problémy. Neučinil tak a nečiní, protože toho není schopen, třebaže určití falešní proroci nadále slibují *trickledown* efekty, ke kterým nikdy nedojde (teorie o prokapávání bohatství od bohatých k chudým – srov. *Evangelii gaudium*, 54). To je ta teorie, o níž jste slyšeli a která říká, že je důležité, aby pohár byl plný, takže pak bohatství přetéká na chudé a na ostatní. Dochází však k tomu, že plnicí se pohár stále zvětšuje svůj objem, takže nikdy nepřeteče.

Musíme se naléhavě přičinit o vznik dobré politiky, návrhy systémů sociální organizace, kladoucí důraz na participaci, péči a velkorysost spíše než na lhostejnost, vykořisťování a stranické zájmy. Musíme postupovat laskavě. Solidární a vyvážená společnost je zdravá. Participativní společnost, v níž jsou „poslední“ považováni za „první“, posiluje sdílení. Společnost, kde se respektuje různost, je mnohem odolnější proti jakémukoli viru.

Vydejme se na cestu uzdravení pod ochranou Panny Marie, Uzdravení nemocných. Ta, která nesla Ježíše v lůně, ať nám pomůže důvěřovat. Inspirováni Duchem Svatým budeme se moci společně přičinit o Boží království, které na tomto světě zahájil Kristus, jenž přišel mezi nás. Království světla uprostřed temnot, spravedlnosti uprostřed mnoha potup, radosti uprostřed mnoha bolestí, uzdravení a spásy uprostřed nemoci a smrti, laskavosti uprostřed nenávisti. Bůh ať nám pomůže „rozvířit“ *lásku* a globalizovat *naději* ve světle *víry*.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (28)

Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova, místa označena „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Pátek 6. 11. 87, 9:45 h.

– Bezdomovec na nádraží čeká na svůj odjezd, na světla svého vlaku.

Poviš něco, Pane?

† Miluji tě, Mé dítě, a jsem s tebou – také bezdomovec a také obětující Sebe. A také často nepovšimnutý, ačkoliv chci rozdávat tolik pokladů.

Jsou různá nádraží – třeba na ubohé zastávce Mě lze nejspíš zastihnout, nejspíš se tam lze dostat do Mé náruče a všimnout si pokladů ukrytých v mém šatu.

Možná nejvíc postřehne ten, kdo nemá vlastní zavazadla, a přijme nejvíc, poněvadž má volné ruce i srdce.

Sobota 7. 11. 87, 22:30 h.

– Má večerní modlitba je jenom boj s únavou a ospalostí.

Copak je to ještě modlitba?

† Ano. Překonavej svou slabost a vytrvej.

Pondělí 9. 11. 87, 10 h.

– Nedokážu se modlit ani soustředit myšlenky, dokonce ani cokoliv dělat pořádně – odpusť, Pane.

† Přece není důležité, co ty zvládneš. Sama nezvládneš nic. Jestliže děláš cokoliv, děláš to z Mé milosti – na základě Mých darů.

Pokud jsem Já tu milost omezil, tak jistě toužím jen po tvé věrnosti v setrvání se Mnou. A pokud máš špatný pocit, tak je zjevně třeba takové tvé oběti. Skutečně, počítá se jen věrnost setrvání v sebeobětování.

Snaž se méně zaměřovat pozornost na sebe, na vnímání sebe fyzicky či psychicky. Přílni ke Mně duší ze všech sil, které máš, a tak vytrvej. Čistá láska, které tě učím, vyžaduje takové vzdálení se od sebe. Abych tě Já mohl naplnit Svou mocí, musíš si být naprosto vědoma své bezmocnosti.

Pondělí 9. 11. 87, 21:45 h.

– Pláče ve mně má sebeláska. Vezmi si ji, Kriste, aby už nebyla.

† To je osten, který tě bude přivádět ke Mně. Přijmi jej, a současně odevzdávej Mně, kdykoliv o sobě dá znát.

Máš být tam, kde je pláč, a z míst, kde je smích, odcházej.

Tvoje radost není ve veselí, ale v bolesti. Buď si toho vědoma.

Sobota 14. 11. 87, 7:45 h.

– Ve čtvrtek jsme se ve dvou modlily nad jednou nemocnou osobou, která měla bolesti v nohou, ztěžující chůzi. Během modlitby pocítila ostrý příliv jakoby proudu. Teď se cítí dobře a nemusí podstupovat další léčení.

Vím, ve které chvíli vyplynula Tvá moc. Je to tak?

† Přece víš. A víš také, jaký musí být stav tvého srdce, aby mohl začít příliv Mé moci.

– Tvá milost na mě plynula vždy, když jsem stála před Tebou v úplné bezradnosti, v čistotě úmyslu a odevzdanosti, už ani neprosíc – jenom s nesmělou touhou.

† Čistota dítěte a láskyplná odevzdanost je potřebná. Kdybys tak dokázala být sjednocená se Mnou, opravdu Má veliká síla by plynula tvým srdcem. Měla bys po tom toužit a prosit – chci ti pomoci a tvým prostřednictvím i druhým.

– Učín mě svým nástrojem. Nedovol, aby mne ničila marnivost a pýcha...

† Musíš ale vyvinout maximální úsilí ze své strany. Čistota srdce a láska, to je podmínka.

– První přikázání...⁽¹⁾

+ V prvním přikázání je obsažené všechno: veškerá síla a všechny milosti dostupné člověku.

A Já chci dát velmi mnoho každému člověku.

Pátek 20. 11. 87, 14:10 h.

– Ne má, ale Tvá vůle ať se stane.

† Hovoříš Mými slovy. Ať v tobě nejsou pouze Má slova, ale také touhy.

Nejsi sama, Mé dítě. Mnozí jsou teď s tebou. I Moje Matka bdí nad tebou a Já tě chráním před nadměrným utrpením.

Pohlédni na Mne a ponoř se do Mé lásky.

Pondělí 30. 11. 87, 23:30 h.

– Tolik zla mi ukazuješ na každém kroku, dokonce i ve Tvé Církvi.

† Vidiš, že tento svět nemůže nadále v takovém stavu existovat.

Rozšiřování zla všude narostlo do konečné hranice. Satanovo království dosahuje svého vrcholu. Přichází čas očistění: bolest zrození k životu v mém království lásky.

– Mluvíš v přítomném čase...

† Protože ten čas už je. Buď připravena, Má dcero. Neposuzuj – modli se a obětuj v tom moři neštěstí, zkázy. Vidiš, jak jsou všichni velmi ubozí – nejvíc ti, kterým se zdá, že jsou bohatí. Nouze lidí dosahuje poslední hranice zla.

Zůstal už jenom radikální obrat, násilný, v bolesti rození. Neboj se. Maximální zlo je teď – ve zdánlivě vnější nehybnosti. Potom už bude jenom bolest očistění a proměny, a ta bude spásná. Poněvadž bude už zářit gloria Mého vítězství nad světem. A Má rozvěřená náruč bude čekat na Mé děti.

Neboj se té chvíle. Poslední útok zla bude chvílí Mého příchodu.

Mé děti, toužím po vaší lásce. Po vás se stýská Mému Srdci. Toužím vás obejmout a plně Sebou nasytit.

Doba odloučení končí. Začíná doba plnosti vašeho sjednocení ve Mně a se Mnou.

Raduj se, čekej na příchod Ženicha, poněvadž zde nastává doba Beránkovy hostiny. Čas svatby, světla, nasycení.

Miluji vás: děti lásky i děti kříže, povolané k nové době. K jejímu zrození a rozkvětu. Vy jste Mou nadějí a Mou radostí. Vás živí Moje láska a Má Krev.

Mé světlo ve vás je jítří záře nové epochy čisté lásky – doby království lásky.

Buďte stateční a věrní svému povolání.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska:
Świadectwo. Dziennik duchowy.
Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań,
wydanie drugie zmienione, 2018.
Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ex 20,2.

Zasvěcení Matky Boží v chrámě

Homilie sv. Tarasia, patriarchy Konstantinopole († 806)

Maria, kde najdu slova ke tvé chvále? Neposkvrněná, přecistá Panno, ozdobo žen, slávo dcer! Svatá Panno a Matko, požehnaná jsi mezi ženami, tvá sláva je ve tvé nevinnosti, tvé jméno je jménem čistoty. V tobě byla kletba Adamova zrušena a dluh Evin splacen. Ty jsi čistá oběť Ábelova, vybraná z prvotin, neposkvrněná oběť. Ty jsi naděje Henochova, ta pevná naděje, kterou měl v Boha a která ho neklamala. Ty jsi milost, která byla v životě Henochově, a jeho přechod do nebe. Ty jsi archa Noemova a nový příslib, který Bůh učinil. Ty jsi nesmírná sláva království a kněžství Melchizedechova. Ty jsi neochvějná víra Abraháмова a příslib potomstva, které přijde. Ty jsi zápalná oběť Izáka. Ty jsi žebřík, který viděl Jákob vystupovat do nebe, ty jsi nejvznešenější ze všech jeho potomků, dvanácti kmenů Izraele. Podle těla jsi dcera Judova. Ty jsi cudnost Josefova a zničení starého Egypta, ano, i synagogy židů. Ó Neposkvrněná! Ty jsi kniha Mojžíšova ustanovující zákon, který byl napsán prstem Božím, nový Izrael utíkající z duchovního Egypta, neboť i Starý zákon byl napsán na Sinaji pro izraelský lid, který byl sycen na poušti manou a vodou ze skály, jež jsou obojí předobrazem Krista, který měl přijít z tvého lůna, jako když ženich vychází ze své komnaty. Ty jsi Áronova hůl, která vyrašila. Ty jsi dcera Davidova, celá slávou prozářena, oděná oděvem v různých barvách, zdobeným tepaným zlatem.

Ty jsi proroctví proroků a vyplnění toho, co předpověděli. Ty jsi brána, odkud Ezechiel promluvil, když prorokoval řka: „Tato předsíň bude zavřená. Nebude se otvírat, nebude se tudy procházet, neboť jí prošel Hospodin, Bůh Izraele. A tak bude zavřená.“ (Ez 44,2) Ty jsi prut z kořene Jesse, o kterém prorokoval Izaiáš (srov. Iz 11,1), ten prut, jehož květem je Kristus a jehož větve zadusí výhonky hříchu a naplní zemi květy milosti. Ty jsi smlouva předpovězená Jeremiášem, když řekl: „Hle, přicházejí dny – Hospodinův výrok –, kdy s Izraelovým domem (a s Judovým domem) uzavřu novou smlouvu. Ne tako-

vou, jako byla smlouva, kterou jsem uzavřel s jejich otci...“ (Jer 31,31–32), což symbolizuje příchod tvého Syna a shromáždění všech národů, aby jej uctivaly a jemu se klaněly na všech místech světa. Ty jsi vysoká hora, o níž mluvil David, muž velmi vážený, z které je bez lidských rukou vytesán nárožní kámen, jímž je Kristus, který rozdrtil mnohobarevný obraz starého hada. Ctím tě jako neposkvrněný pramen. Vyznávám, že jsi plná milosti, chválím tě jako přecistý a věrný svatostánek Boha. Skutečně, kde se rozmnožil hřích, tam se ve větší míře uhostila milost. Jako skrze ženu smrt vstoupila do světa, skrze ženu přišla moc opět povstat. Had nám dal ovoce smrti, ale tento pád byl zakončen v pokrmu života věčného. Eva, naše první matka, porodila Kaina, prvního vraha; ty, ó Maria, jsi porodila Krista, prvorozence života a zmrtyvýchvstání. Ó, jaká neslychaná zvěst! Ó, jaká nepochopitelná novina! Ó, moudrosti, kterou nelze popsat!

A nyní my, Boží lid, pokolení svatých, věrné shromáždění, mláďátka holubice pokoje, děti milosti, chvalme Boha s očistěnou myslí a čistými ústy ve všech jazycích národů pro důstojnost této Panny. Toto je vznešený svátek, který slaví andělé a lidé vzdávají nejlepší oběť chvály; takový svátek, ve kterém zaznívá s úctou a já sotem onen pozdrav, který nejprve přišel od Gabriela: Zdrávas, Maria! Zdrávas, ty Ráji Boha Otce, kde poznání Boha proudí širokými řekami do všech končin světa! Zdrávas, přibytku Boha Syna, do kterého přišel, přijav tělo člověka! Zdrávas, tajuplný stánek Ducha Svatého! Zdrávas, neboť jsi čestnější než cherubini. Zdrávas, neboť jsi slavnější než serafini. Zdrávas ty, která jsi vznešenější než nebesa! Zdrávas ty, která jsi jasnější než slunce. Zdrávas ty, která jsi světlejší než měsíc. Zdrávas, nádherné nesčetných hvězd! Zdrávas, světly oblaku dštící rosu nebes! Zdrávas, svatý vánku, který čistí vzduch od zápachu hříchu! Zdrávas, vznešené poselství proroků! Zdrávas, ozvěno apoštolů jdoucích do celého světa! Zdrávas, nejlepší vyznání mučedníků! Zdrávas, pravá nadějí pat-

HISTORIE SLAVENÍ ZASVĚCENÍ PANNY MARIE V JERUZALÉMĚ:

Událost „zasvěcení Panny Marie“ se liturgicky začala slavit v Jeruzalémě, kde na památku jejího zasvěcení byla v roce 543 posvěcena bazilika. Kolem roku 730 byl již svátek slaven v Cařihradě, císař Emanuel Komnenos ho v roce 1143 zařadil mezi svátky známé v celé Církvi. Roku 1372 jej papež Řehoř XI. schválil a roku 1472 papež Sixtus IV. jeho ustanovení potvrdil s rozšířením na celou církev. Po tridentské liturgické reformě papež Pius V. tento svátek vyřadil z liturgického kalendáře, ale Sixtus V. jej v něm roku 1585 obnovil. Tato liturgická památka 21. listopadu už v kalendáři zůstala.

riarchů! Zdrávas, vznešená chloubou všech svatých! Zdrávas, prameni života umírajících! Zdrávas, ó Královno, předvoji míru! Zdrávas, neposkvrněná koruno mateřství. Zdrávas, přimlůvkyně všech pod nebem. Zdrávas, obnovení celého světa! Zdrávas, milosti plná, Pán s tebou, ten, který byl před tebou, je zrozen z tebe a je s námi. Jemu s Otcem i svatým a životodárným Duchem buď vzdána veškerá chvála nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Zdroj: <http://divinumofficium.com/cgi-bin/horas/officium.pl>
Překlad -hš-

Ježíši, ty se postarej! (2 - dokončení)

*P. Dolindo Ruotolo (1882-1970) je pro naši dobu také příkladem bezvýhradného sebeodevzdání Ježíši.
A milost Boží byla s ním...*

Boží dílo

V těchto letech P. Dolindo stále hlouběji chápal, co je jeho skutečnou misí, na kterou ho Pán už dávno připravoval, a to: dát se k dispozici dílu, které bylo nebem nazváno úplně jednoduše jako Boží dílo. Jednalo se i nadále o obnovu Církve – a skrze ni i obnovu celého světa – v pravém Duchu, skrze Eucharistii, kněze a duchovní mateřství podle vzoru Panny Marie. „*Eucharistie at' je vaší první touhou a jediným cílem každé vaší činnosti,*“ jak mu to řekl Ježíš. Dolindův život a jeho utrpení, které jako kněz nesl z lásky, a také jeho spisy se měly jako skryté kořeny stát základem tohoto Božího díla.

V srpnu roku 1910 k němu Ježíš promluvil těmito slavnostními slovy: „*Tvoje jméno, Dolindo, ... jsem na rtech tvého otce zformuloval já sám ... vzpomeň si, že jsem ti řekl: Ty jsi bolest a na tvé bolesti založím svoje nové království lásky.*“ A v březnu roku 1918 ho Panna Maria ujistila: „*Jsem tvoje maminka, svěř se mi a neboj se ničeho ... dovol, abych tě úplně proměnila... Chtěla jsem, abys nosil moje jméno [Addolorata – Bolestná Matka]. Moje bolest ze mě učinila Spoluvykupitelku lidstva, tvoje bolest způsobuje, že jsi zcela odevzdaný Bohu... Nemysli si, že je to tvoje fantazie, která ti diktuje tato slova. Už přece vidíš, že se Boží dílo rozšiřuje; nikdo ho nedokáže zastavit, protože já jsem ta, která ho vložila do tvého srdce, a bdím nad ním jako matka.*“

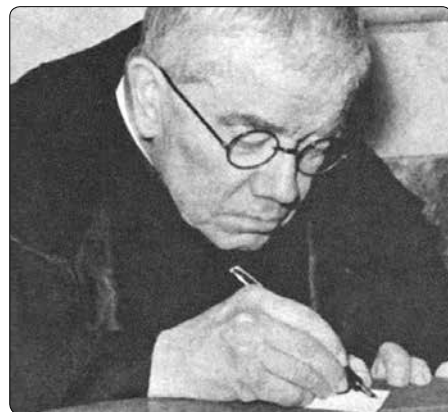
K jádru díla měl patřit i okruh žen, které začal Pán přivádět k P. Dolindovi od roku 1915, aby z nich v hlubokém vnitřním životě soustředění a prostoty podle vzoru Panny Marie zformoval horlivé apoštolky. Okolo činného apoštolátu měly být duchovními matkami, kněžskými dušemi a „kanály“, přes které chtěl Bůh křesťanům znovu zprostředkovat nadpřirozený život. P. Dolindo nejprve nechápal, proč ho Ježíš při plnění této misie chtěl obklopit právě ženami: „*Zdálo se mi to jako protičeň, ale přece to tak nebylo, protože jak ukázaly dějiny: Žena musela a musí připravovat Boží království prostřednictvím misie*

vnitřního zadostiučinění a vnějšího apoštolátu.“ Pán si skutečně přál čistě duchovně „*mystické a panenské kněžství ženy,*“ které tyto duše měly uskutečňovat. Před 100 lety to, samozřejmě, byla úplná novinka, něco nevidaného! A P. Dolindo tušil, že Církev na to ještě není připravena. Pravdaže, takovéto mystické a panenské kněžství ženy podle vzoru Panny Marie nemá nic společného s dnešními požadavky na svěcení žen, s požadavky, které vycházejí z řad modernistů anebo tzv. synodní cesty.

V jednom dopise z roku 1935 píše P. Dolindo ze své bohaté zkušenosti o modlitbě: „*Modlitba je práce, není to žádná zábava; může stát i bolestnou námahu, ale když se duši stane důvěrnou, je pro ni nevyslovitelnou slastí... Modli se, abys zvířel v Božích bojích.*“

A v jiném dopise podnětně napsal: „*Duše, která se modlí, uskutečňuje dílo, které je větší než všechny lidské aktivity, a přispívá k apoštolátu víc než ten, co pracuje navenek. Pomoc jedné jediné modlitby má větší cenu než pomoc andělů, ano, dokonce všech nebeských mocností Trojjediného Boha. Kdo se modlí, je skutečně vyzbrojený, je silný a neporazitelný, protože už samotná modlitba ničí všechny lidské a d'á-*

belské plány, a dokonce dokáže pobídnout Boha k novým plánům jeho láskyplného milosrdenství. Modlitba je mnohotvárnou obdivuhodnou silou, která má vliv na ducha a hmotu, na stvoření i na samotného Stvořitele. Má větší cenu než všechny prostředky, i ty nejmocnější, ovlivňující přirozené zá-

P. Dolindo Ruotolo

kony, ovládá nejnepříznivější síly a je jako Boží všemohoucnost, na které dostáváme účast.“ A nakonec útěcha pro nás: „*Modlitba je vždy vítězná, i když se našemu ubohému pohledu jeví neužitečná a neplodná. Náš pohled je tak neschopný proniknout do úctyhodných plánů Boží dobroty...*“

Kalvárie

Ano, pětaticetiletý Dolindo správně tušil, že se nad ním a nad jeho dílem schyluje k bouři. Nejenže se znásobily vnější útoky, jako byla nedorozumění a nepřátelská osočování, ale také některé z jeho duchovních dcer měly velké výhrady vůči jeho vedení i jeho vnitřním promluvám. Kněz si jen povzdychl: „*Toto všechno není ničím novým, naopak, je vždy bolestné konstatovat, že to mnohým křesťanským a kněžským srdcím připadá jako nějaká novinka! ... To, že se Ježíš může sdílet s jedním ze svých kněží, má být zvláštní? Vždyť jsem mu dal svou plnou moc... Jak může být na tom něco špatného, vysvětlete mi to vaší logikou.*“ Opět „zalarmovali“ Posvátné ofícium, před kterým byl P. Dolindo obviněn z „obelhávání, nebezpečného fantazírování, rozvratnického bludu a ze snahy vytvo-

P. Dolindo Ruotolo

řít heretickou sektu“. Jak se mělo později ukázat, za těmito hroznými výčitkami a obviněními byla jedna z jeho duchovních dcer, která se stala jidášem. Nejprve, od srpna roku 1918, dostal P. Dolindo v neapolské diecézi přísný zákaz kázání. Tma a pokušení proti víře napadaly jeho duši. O to víc se věnoval modlitbě a psaní, aby jemu svěřené duše vedl prostřednictvím dopisů.

P. Dolindo při mši svaté

O dva a půl roku později, začátkem února 1921, nakonec P. Dolinda povolali do Říma, aby ho před Posvátným oficiem vyslechli ve věci těžkých obvinění vůči jeho osobě. Po měsíci ho komisař prohlásil za blázná a až do konečného rozsudku mu bylo zakázáno vykonávat jakoukoli kněžskou službu. P. Dolindo došel na svou kalvárii. Od toho dne musel jako své velké pokoreni přijímat každý den svaté přijímání pouze jako laik. Během bolestných měsíců zdoluhavého a trpkého procesu v Římě žil tento malý kněz v černém taláru v největší chudobě, ale navzdory velké agonii ducha prokazoval každému člověku, kterého potkal, obvyklou pokornou laskavost.

Až v říjnu byl nad devětatřicetiletým Dolindem vynesena zdrcující rozsudek: je suspendován z kněžské služby. To mělo trvat po dobu dlouhých šestnácti let, do července roku 1937, kdy byl konečně rehabilitován. Když pomyslíme na to, kolik stálo P. Pia období mezi roky 1931 a 1933, kdy byl též suspendovaný a nemohl slavit mši svatou veřejně (avšak soukromě v klášteře ano), přinesl P. Dolindo neuvěřitelnou a jedinečnou obět. Hrdinsky a naprosto vědomě to všechno obětoval za církev a kněze. Jedinou, ale zato velkou útěchou pro P. Dolinda byla skutečnost, že se rozsudek týkal jen jeho osoby: „*Pá-novo dílo neodsoudili, jen mě: Deo gratia!*“

Zničený a naprosto na dně se vrátil napět do Neapole. „*Zdá se mi, jako bych si*

na tisíc roků lehl do hrobu.“ Během následujících let ho víc než třicetkrát povolali do Říma. Je nemožné popsat všechno to pokořující zacházení, které musel snášet.

Akt odevzdanosti: „Ty se postarej“

Navzdory tomu pro P. Dolinda začaly roky neúnavné práce. Věnoval se hudbě, studiu, apoštolátu, ačkoli nemohl vysluhovat svátosti ani kázat. Jeho korespondence, kterou nám zanechal, obsahuje více než deset tisíc dopisů, adresovaných především jeho duchovním dcerám, aby tím podpořil dílo na obnovu Církve. Ale především se čím dál víc stával gigantem modlitby.

**„Musíme se přesvědčit o tom,
že žádná modlitba není zbytečná,
a že místo toho,
abychom se nechali znechutit,
musíme být vytrvalí,
protože zatímco se modlíme,
Bůh ve své otcovské starostlivosti
připravuje ve světě ty události,
které nám mají být k útěše.“**

Bůh ve své prozřetelnosti vedl Dolinda novou, naprosto neočekávanou cestou. Od té chvíle tento omilostněný kněz vykládal Boží slovo neporovnatelně většímu počtu lidí. V roce 1925 se rozhodl, že pro určitého kněze, který prožíval krizi povolání, napíše komentáře k jednotlivým částem Pisma svatého. Tyto výklady se brzo rozšířily a našly si mnoho oduševněných čtenářů. V období let 1928–1964 vznikl v 33 svazcích kompletní komentář k Písmu svatému. Ačkoli si tohoto monumentálního díla vážilo a podporovalo jej mnoho biskupů, kardinálů i sám papež Pius XI., po papežově smrti v roce 1939 se opět rozpoutala prudká, dokonce veřejná bouře osočování. Vlivné osoby dosáhly toho, že byl komentář k Písmu svatému v listopadu 1940 Posvátným oficiem odsouzen jako mylný.

Navzdory tomu arcibiskup Neapole, který stál za P. Dolindem, ho povzbudil k dokončení díla, aby mohlo být publikováno, až nastane vhodný čas. Právě v tomto novém hlubokém utrpení nadik-

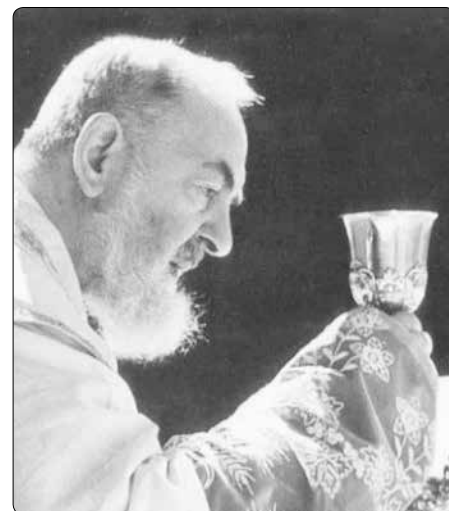
toval Pán Ježíš 27. listopadu 1940, tedy několik dní po odsouzení komentáře, tedy osmapadesátiletému P. Dolindovi akt odevzdanosti „*Ty se postarej*“.

Když mu bylo od července 1937 konečně umožněno vykonávat kněžskou službu, Dolindo byl plně vytížen apoštolátem. Jeho plodná kazatelská činnost vzkvétala, rovněž jako jeho služba oblíbeného zpovědníka; vyhledávali ho především kněží. Ve své autentické, laskavé pokoře a prostotě říkal: „*Jsem docela ubohé nic, obyčejný hlupák. Moje moc je modlitba, mým vůdcem je Boží vůle, kterou se nechávám brát za ruku. Mou jistotou na nerovné cestě je nebeská Matka Maria.*“ Když šlo o duše, žádná obět, kterou mu uložila Boží prozřetelnost anebo on sám, mu nikdy nebyla příliš velká.

Prorocká slova

Již 23. prosince 1924 napsal P. Dolindo dlouhý dopis papeži Piovi XI., ve kterém Svatému otci krátce před zahájením jubilejního roku 1925 s prorockou jasností předkládá dramatickou situaci Církve. Začátek dopisu, který ani dnes neztratil na aktuálnosti, zní:

„*Nejzávažnější zlo ohrožuje církev a svět. Toto zlo se nedá odvrátit lidskými nouzovými řešeními, ale jedině božským životem Ježíše Krista v nás. Křesťanský lid je tak chudý na božskou krev, proto víc než žije životem Církve a neposlouchá hlas nejvyššího pastýře. Začíná velký boj mezi dobrem a zlem, mezi pořádkem a nepořádkem, mezi pravdou a bludem, mezi církví a odpadem od víry. Tento boj najde mnohá srdce odzbrojená. Kněží sténají nad bezúčtostí nečin-*

Svatý P. Pio

ného života, duše zasvěcené Bohu se staly chudými na svatý život. Neexistuje žádné město, žádná země, kde by si lidé nestěžovali na skandály. Pastýři jsou ospalí, vlečou se dopředu a nemají víc sílu oživit stádo, které jim utíká, a klérus, který už není živý.“

Pro jednadsmesátiletého P. Dolinda bylo mimořádným potěšením, když se v říjnu 1953 mohl setkat v San Giovanni Rotondo s P. Piem, který byl jen o čtyři a půl roku mladší. Bylo to jejich jediné setkání. Oba svaté kněze spojovala hluboká vzájemná úcta a jednota v utrpení, ba dokonce i příbuzenstvo v řádu, neboť od roku 1920 patřil Dolindo do Třetího řádu sv. Františka. Opakovaně posílal P. Pio poutníky z Neapole zpět se slovy: „Proč přicházíte ke mně? Máte přece patera Dolinda, běžte k němu! Je to světec.“

Svatý papež Jan Pavel II. během první cesty do své vlasti, tehdy ještě komunisty ovládaného Polska. Podle lidského úsudku naprosto nemyslitelné se stalo skutečností v roce 1979.

Jejich setkání bylo nanejvýš srdečné; jako mezi starými přáteli. P. Dolindo později o tom napsal, že cestoval k P. Piovi s úmyslem v duši „...získat světlo na mé bolestné cestě a pro dílo... Když jsem se loučil s P. Piem, prosil jsem ho o požehnání a klekl jsem si. Řekl mi: »Pro tebe není požehnání nikdy dost, stále chceš být žehán!« A naklonil se nade mě a požehnal mi. Objal mě a řekl: »V tvé duši je ráj. Vždy tam byl, je a bude na věky!« Toto byla jeho odpověď na moje přání získat od něj světlo při pohledu na moji minulost, přítomnost a věčnost.“

Toto potvrzení bylo nesmírnou útěchou pro Dolinda, který se neustále obával, že by mohl žít ve lži, pokud se jednalo o Boží působení. Ale ne, byl to skutečně vždy Pán! Kromě toho ho P. Pio va-

roval: „Dávej pozor, aby se tvoje srdce ne nechalo zmást smutným vyčítáním lidské nespravedlnosti; také to má v plánu spásy svůj význam.“

Co se týče spisů P. Dolinda, zachovalo se nám významné svědectví P. Pia, který prostřednictvím svého sekretáře P. Pellegrina v dopise z 13. března 1967 jedné z duchovních dcer P. Dolinda píše: „P. Pio říká, že nic, co vyšlo z pera P. Dolinda, se nemůže ztratit.“

Witoldovi Laskowskému, polskému spolupracovníkovi biskupa Pavla Marie Hnilici, poslal P. Dolindo 2. července 1965 pohlednici mimořádné hodnoty. V prorockých slovech se totiž sama Panna Maria s útěchou obrací na Polsko a ostatní země, které trpěly pod komunistickým režimem. Vzpomíná slavnou bitvu u Kahlenbergu v roce 1683, kdy polský král Jan Sobieski s dvaceti tisíci bojovníky přišel na pomoc křesťanským obráncům města Vídeň proti převaze tureckých vojsk, které obléhaly město, a zabránil tak dobytí křesťanské Evropy. Pohlednice upadla do zapomnění, až když se text o třináct let později jakoby „náhodou“ opět objevil. Stalo se tak krátce po zvolení Jana Pavla II. papežem 16. října 1978. Text z r. 1965 zní následovně: „Maria říká duši: Svět spěje k úpadku, ale Polsko, díky účtě k mému Srdci, bude jako těch dvacet tisíc, co za dob Sobieského vysvobodilo Evropu a svět zpod turecké tyranie. Nyní Polsko osvobodí svět zpod nejhorší tyranie komunismu. Povstane nový Jan, který hrdinským pochodem zláme okovy, a to až za hranice, které nastolila tyranie komunismu. Pamatuj na to. Žehnám Polsku.“

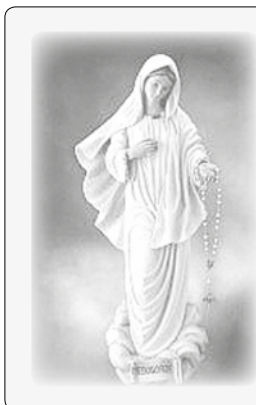
Od roku 1950 se dvacetihodinový pracovní den P. Dolinda dělil mezi modlitbu a apoštolát pera. Bylo to tak až do roku 1960, kdy osmasedmdesátiletý Dolin-

Hrob P. Dolinda Ruotola, který zemřel v pověsti svatosti, se nachází západně od historického centra Neapole v kostele San Giuseppe dei Vecchi. Tam byl jeho rodný bratr Elio farářem a od roku 1942 mu tam Dolindo pomáhal jako jeho kaplan. Dodnes přichází mnoho věřících z Itálie i ze zahraničí a s dětskou důvěrou klepe na černou kamennou desku jeho hrobu a prosí ho za své úmysly. Ještě během života totiž P. Dolindo slíbil: „Přicházejte a klepejte na můj hrob. A já vám odpovím.“

do prodělal mozkovou příhodu, po které zůstal na půl těla ochrnutý. Avšak počet lidí prosících o radu se nezmenšoval a na jeho psacím stole se začala hromadit pošta, kterou už nezvládal vyřizovat. Z jeho úst nikdy nevyšlo ani slůvko stížnosti. Jen chvála a díky, dokonce i během pronásledování. Poslední ze stovek knih, které napsal, se věnuje Panně Marii. Zdrávas, Maria, šeptaly jeho rty až do samotného konce. Dne 19. listopadu 1970, po třídenním těžkém zápalu plic, završil osmaosmdesátiletý P. Dolindo svou cestu sebeobětování.

Z Vítazstvo Srdca 135/2020
přeložila -jk-
(Redakčně upraveno)

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tomto čase vás volám, abyste se vrátily k Bohu a modlitbě. Vzývejte všechny svaté o pomoc, aby vám oni byli příkladem a pomocí. Satan je silný a zápasí, aby co nejvíce srdcí přitáhl k sobě. Chce válku a nenávisť. Proto jsem s vámi takto dlouho, abych vás vedla cestou spásy, k Tomu, který je Cesta, Pravda a Život. Vraťte se, dítě, k lásce k Bohu a On bude vaše síla a útočiště. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medžugorje 25. října 2020

Akt sebeodevzdání Ježíši (proti nepokoji a starostem)

Neapolský kněz Don Dolindo Ruotolo, který žil a zemřel v pověsti svatosti, sepsal toto učení o sebeodevzdání Pánu Bohu, inspirované bezprostředně Pánem Ježíšem.

Proč se znepokojujete a děláte si starosti? Přenechte mi starost o vaše záležitosti, a všechno se utiší. Říkám vám, že každý akt skutečného, slepého a naprostého sebeodevzdání mně řeší složité situace. Odevzdat se mi neznamená trápit se, rozčilovat se, zoufat si a nakonec ke mně vyslat nepokojem přetéající modlitbu, abych vám přispěchal na pomoc. Odevzdat se znamená proměnit nepokoj v modlitbu. Odevzdat se znamená klidně zavřít oči duše, odvrátit mysl od trápení a odevzdat se mi, protože jediné díky mně se budete cítit jako dítě uspané v náručí matky, pokud mi dovolíte, abych vás směl přenést na druhý břeh.

Ach, to všechno, co vámi otrásá, co vás bezmezně bolí, ach, ty vaše pochybnosti, přemítání, starosti a snahy za každou cenu učinit všechny patřičné kroky, jen abyste zabránili tomu, co vás trápí!

Je snad něco, co bych neudělal, když se duše ve svých hmotných i duchovních potřebách na mě obrátí a řekne: „POSTAREJ SE TY!“, potom zavře oči a utiší se? Dostáváte jen pramálo milostí, když se trápíte a trýzníte kvůli tomu, abyste jich dosáhli; zato jich dostanete plnou náruč, bude-li vaše modlitba naprostým odevzdáním se mně.

V utrpení prosíte, abych je od vás vzal, jenže tak, jak vy si to přejete a představujete...

Obracíte se na mě, ale chcete, abych já se přizpůsobil vašim plánům. Nebudte jako nemocný, který prosí lékaře o terapii, ale sám mu ji napovídá.

Zanechejte takového jednání a modlete se tak, jak jsem vás to učil v modlitbě *Otče náš*. *Posvět' se jméno tvé* znamená: oslav se právě na této mé potřebě; *přijď království tvé* znamená: ať všechno přispívá ke slávě tvého království v nás i ve světě; *buď vůle tvá* znamená: rozhoduj ty. Já přijdu s celou svou všemohoucností a vyřeším i ty nejtěžší situace. Možná jen sleduješ, jak se neštěstí valí jedno za druhým a jak se situace neustále zhoršuje, místo aby šla k lepšímu. Neděs se toho, zavři oči a řekni mi s důvěrou: „Buď vůle tvá,

ty se postaráš.“ Říkám ti, že se postarám a že zasáhnu jako lékař, ba dokonce udělám i zázrak, pokud to bude zapotřebí. Sleduješ, jak se stav nemocného blízkého postupně zhoršuje? Neděs se, ale zavři oči a řekni: „Ty se postarej.“ Ujišťuji tě, že se postarám.

Starosti, znepokojování a chuť přemítat o důsledcích událostí jsou v rozporu s odevzdáním se mně. Připomíná to roztržku, jakou vyvolávají děti, když se dožadují, aby se maminka zabývala jejich potřebami, ale zároveň chtějí dělat všechno samy, takže jí svou umíněností a trucováním ztěžují práci. Zavřete oči a nechte se unášet proudem mé milosti, zavřete oči a dovolte mi jednat, zavřete oči a nemyslete na přítomný okamžik, odvráťte myšlenky od budoucnosti jako od pokušení.

Odevzdejte se mi, uvěřte v mou dobrotu, a já vám přísahám na svou lásku, že když s takovou odevzdaností řeknete: „ty se postarej“, skutečně se ve všem postarám. Utěším vás, osvobodím a povedu. A jsem-li někdy nucen vést vás jinou cestou, než jakou byste pro sebe očekávali, poučím vás a ponesu v náručí, protože neexistuje účinnější lék než zásah mé lásky. Ale postarám se jen tehdy, když zavřete oči.

Nemůžete spát, všechno se snažíte hodnotit, všemu chcete přijít na kloub a na všechno pomyslet. Jenže tímto způsobem se svěřujete pouze lidským silám, nebo ještě hůř, lidem, v jejichž zásah skládáte svou naději. Jenže právě to je na překážku mým slovům a plánům. Jak nesmírně toužím po vašem úplném odevzdání se mně, abych vás mohl obdarovat! Jak mě zarmucuje pohled na váš nepokoj! Satan se snaží přesně o to, aby vás rozbořil, aby vás oddělil ode mne a od mého působení a aby vás uvrhl na pospas lidskému počínání. Proto důvěřujte pouze mně, spočítejte ve mně, ve všem se mi odevzdejte. Konám zázraky podle míry vašeho naprostého odevzdání se mně, nikoli podle vaší sebedůvěry. Vylévám na vás poklady

milostí, když se ocitáte v naprosté chudobě. Máte-li vlastní zásoby, byť jen skrovné, nebo snažíte-li se opatřit si je, zůstáváte v okruhu přirozeného a máte sklon poddávat se přirozenému běhu událostí, který navíc často mate satan. Žádný člověk, ba dokonce ani světec, uvažuje-li a usuzuje-li jen podle lidské logiky, nevykoná žádný zázrak.

Božským způsobem zato jedná ten, kdo se odevzdá Bohu. Když vidíš, že se věci komplikují, zavři oči své duše a řekni: „Ježíši, postarej se ty!“ Zaměř svou pozornost jiným směrem, protože zvidavost tvého rozumu ti znesnadňuje jasný pohled na zlo. Svěřuj se mi se svými záležito-

stmi a nestáčeť pozornost na sebe. Dělejte to tak ve všech svých potřebách. Dělejte to všichni, a uvidíte veliké, neustálé a tiché zázraky. To vám přísahám na svou lásku. Ujišťuji vás, že se postarám.

Modlete se po celý čas s ochotou odevzdat se mi, a vždycky budete prožívat veliký pokoj ducha a získáte tak pro sebe veliký užitek, a to i v situacích, kdy vám poskytují příležitost k oběti, dosti učinění a lásce, která na vás nakládá utrpení. Zdá se vám to nemožné? Zavřete oči a z hloubi duše řekněte: „Ježíši, postarej se ty!“ Nebojte se, já se postarám.

Budeš pak žehnat mému jménu a už nebudeš hledět na sebe. Všechny tvoje modlitby nemají takovou váhu jako tento akt důvěryplného odevzdání se mně, to si dobře zapamatuj. Neexistuje účinnější nověna než:

„Ježíši, odevzdávám se ti, postarej se ty!“

„Odevzdej se mému srdci... a uvidíš.“

Chci, abys věřil v mou všemohoucnost, nikoli ve vlastní počínání, chci, abys dovolil jednat mně, a ne druhým lidem. Vyhledej mou blízkost, naplň mou touhu mít tě, zahrnout tě bohatstvím a láskou tak, jak to chci já. Zapomeň na sebe a dovol mi v tobě spočinout. Dovol, aby se má všemohoucnost mohla na tobě kdykoli projevat.

Zůstaneš-li mi nablízku, nebudeš se trápit, že všechno musíš zvládat sám, že musíš žít v neustálém shonu, aby se ti zdařily tvé plány, aby sis mohl potvrdit, žeš něco vykonal. Dokážeš mi svou víru v mou všemohoucnost, a já s tebou budu intenzivně spolupracovat, když budeš mluvit, chodit, pracovat, modlit se nebo spát, „neboť svým miláčkům dávám ve spánku“ (srov. Ž 127,2) všechno, co potřebují. Budeš-li se mnou a nebudeš-li se snažit někam pospíchat, nebudeš-li se trápit kvůli ničemu, co se týká tvého života, ale obrátíš-li se na mě s bezmeznou důvěrou, dám ti všechno, co budeš potřebovat, přesně podle mého odvěkého úrad-

ku. Dám ti city, které od tebe očekávám, dám ti nesmírný soucit s bližními, způsobím, že budeš říkat a dělat to, co chceš. Pak bude tvoje jednání skutečně vycházet z mé lásky. Jenom já, a ne ty s veškerými svými snahami, stvořím nové děti, které se zrodí ze mně. Stvořím jich tím víc, čím více budeš chtít stát se mým skutečným synem a skutečnou dcerou, mým jednorozným dítětem. Vždyť přece víš, že „když budeš plnit mou vůli, budeš mi bratrem i sestrou i matkou“. Dovolíš mi tak, abych se zrodil v druhých lidech, protože já stvořím nové děti za pomoci svých skutečných dětí. Tvoje počínání usilující o dosažení nějakého tvého cíle je jen zdá-

ním v porovnání s tím, co já konám v tajemství srdcí těch, kteří milují.

„Zůstaňte v mé lásce... Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to.“ (Jan 15,9.7)

Zdroj: „Říkal jsem si Dolindo, to znamená bolest“.

Autobiografie P. Dolinda Ruotola (1882-1970), františkánského terciáře, který byl přenesen a pohřben ve farním kostele Neposkvrněné Panny Marie Lurdské a sv. Jana dei Vecchi v Neapoli

(Redakčně upraveno)

Arcibiskup Moulins-Beaufort: Strach a hněv je oprávněný, nenechme se však vést nenávistí

Katolíci ve Francii mají důvod k obavám i k hněvu. Strach nás však nesmí paralyzovat a hněv, který je oprávněný a pochopitelný, musíme ovládnout a proměnit, abychom se nenechávali vést nenávistí, nýbrž dokázali sloužit dobru. Předseda francouzského episkopátu o tom mluvil v obsáhlem rozhovoru pro katolickou televizi KTO.

Arcibiskup Éric de Moulins-Beaufort se vydal spolu s prezidentem Macronem do Nice, kde jednadvacetiletý tuniský uprchlík zavraždil tři osoby v bazilice Notre-Dame. V komentáři k tomu, co na místě uviděl, přiznal, že všichni byli zaskočení krutostí tohoto zločinu. Zdůraznil také, že je úkolem státu zajišťovat bezpečnost křesťanů. Důležité také je, aby ohrožení bylo nazváno pravým jménem, řekl televizi KTO arcibiskup Moulins-Beaufort:

„Po mém soudu se tu setkáváme s náboženskou a politickou patologií, ale především s náboženskou. To je nutné jasně říci. Patologie lidí, kteří si nechají namluvit, že když někoho zabijejí, vzdávají chválu Bohu. To je děsivé po všech stránkách. A je to ještě o to děsivější, že to má podobu ukrutných vražd, téměř rituálního zabíjení. Stít někomu hlavu je přece děsivé. Ostatně víme, že Islámský stát se k tomu rád uchyluje. Je to perverzní čin s ďábelskou symbolikou, která svědčí o patologii obluzující mysl, srdce a celou lidskou existenci. A ta-

to patologie nebo ideologie má celosvětový dosah. Ti, kdo ji propagují po celém světě, využívají sociálních sítí (...) Myslím, že politici musejí k této patologii zaujmout jasný postoj. Musejí přistoupit k určitým opatřením jak uvnitř země, tak v zahraniční politice. V tomto případě jsou tito tři zavraždění lidé totiž také obětí podněcování, kterého se dopouštějí představitelé některých zemí.“

V rozhovoru pro televizi KTO předseda francouzského episkopátu přiznal, že

Arcibiskup Éric de Moulins-Beaufort

má na mysli tureckého prezidenta, ale také další vůdce, kteří podobně jako Erdogan využívají islámu k podněcování konfliktů a dobovačných procesů.

Vyjádření pařížského arcibiskupa Michela Aupetita

Udivuje nás zločinné šílenství, v němž se rozsévá smrt ve jménu Boha – píše pařížský arcibiskup Michel Aupetit. S ujištěním o svých modlitbách za oběti útoku v Nice připomíná, že Bůh se zjevil jako Bůh lásky. Zabíjení v jeho jménu je pravým rouháním.

Podobně jako předseda francouzského episkopátu připomíná rovněž slova blahoslavenství, která zaznívají v liturgii na svátek Všech svatých: „Blahoslavení jste, když vás budou tupit a pronásledovat a mluvit proti vám živě všechno zlé kvůli mně, jste blahoslavení. Radujte se a jásejte, neboť hojná je vaše odplata v nebesích.“ Dobře víme – píše pařížský arcibiskup – že to nejsou pouhá slova. Od samého počátku byli křesťané pronásledováni a také dnes patří mezi ty, kdo – ačkoli sami hlásají a uskutečňují lásku k Bohu a bližnímu – jsou nevíce vystaveni nenávisti a barbarstvím.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 30. 10. 2020

Pondělí 16. 11. 2020

6:05 Výpravy do divočiny: Tygři ještě žijí **7:05** Neboj se doplnout aneb Umění doprovázet (5. díl): Nejsme lepší než ti druzí **7:25** Buon giorno s Františkem **8:10** Mezi pražci (91. díl): Listopad 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Moudrost mnichů: Recept na podařený vztah [P] **9:30** Indie: Jeden **10:00** Outdoor Films s Vojtěchem „Belo“ Špišákem a Petrem Filipcem (67. díl): Dobrák od kosti **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Myanmar: Na stejné cestě **13:30** Příběhy odvahy a víry: Popravěště Butovo (1. díl): Ruská Golgota **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Procházka strážnickým parkem: MFF Strážnice 2019 **15:00** Noční univerzita: Prof. Vladimír Král, DrSc. – Co rozhoduje o kvalitě života **16:00** V souvislostech **16:25** Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 **16:55** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **17:05** Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice **17:30** Vezmi a čti: Listopad 2020 [P] **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Likvidace lepy **19:00** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **19:05** Divadélko Bubáček (17. díl): Skřítek Hromdoplice **19:20** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž **19:30** Moudrost mnichů: Recept na podařený vztah **19:50** Přejeme si... **20:05** Ruce Panny Marie **21:30** Za obzorem **22:05** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **23:30** Příroda kolem nás: Lev a roháč **23:45** Kulatý stůl: Rodičovství za mřížemi **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 17. 11. 2020

6:05 P. Richard Henkes **7:05** Křížovatky Svátí Karáska (3. díl) **7:35** Rok vína **8:00** Opřu se o florbalovou hůl **8:20** V souvislostech **8:40** Moudrost mnichů: Práva žen, práva matek [P] **9:00** Barberbieni **10:00** Mše svatá na poděkování Bohu a sv. Anežce České za dar svobody: Praha, kostel sv. Jiljí [L] **11:05** Má vlast (1. díl): Karlštejn **11:35** V pohorách po horách (60. díl): Ještěd **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Bůh je s námi **13:45** Řeckokatolický magazín [P] **14:05** Večer s osobnostmi: Svobodný člověk Václav Malý, Cesty Václava Havla, Rafael Kubelík **15:20** Jak potkávat svět (58. díl): S Jiřím Suchým **16:55** Muzikanti, hrajte: Boršičanka Antonína Konička **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **18:55** Divadélko Bubáček (18. díl): O sněhuláčích **19:15** Moudrost mnichů: Práva žen, práva matek **19:30** Zpravodajské Noeviny: 17. 11. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Praha, neklidné srdce Evropy **21:05** Klapka [P] **22:10** České nebe: Cyklus kantát o českých světcích a patronech **23:50** Terra Santa News: 11. 11. 2020 **0:15** Kulatý stůl: Demokracie dnes **1:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 18. 11. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 11. 2020 **6:25** Příroda kolem nás: Záchrana pušтика a příkrmování ptáčků na krmítku **6:40** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **6:50** Ozvěny slavnosti: Rožnovské slavnosti 2019 **8:40** Moudrost mnichů: Jak žít po ztrátě někoho blízkého [P] **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** Ukrajina – Nádherné svědectví sester z Ukrajiny **10:50** Průplav Božího přání **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR – Kulturní magazín (99. díl) **13:05** Noční univerzita: Prof. Vladimír Král, DrSc. – Co rozhoduje o kvalitě života **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Gramofon (3. díl) aneb

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Hledáme písničku pro všední den **15:35** Zpravodajské Noeviny: 17. 11. 2020 **16:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (160. díl) **17:20** Neboj se doplnout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **18:55** Divadélko Bubáček (19. díl): Vodník z proskovického rybníka **19:05** ARTBITR – Kulturní magazín (87. díl): S Radkem Habáněm a biskupem Pavlem Konzbulem **19:15** Moudrost mnichů: Jak žít po ztrátě někoho blízkého **19:30** Terra Santa News: 18. 11. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Za obzorem **22:45** Noční univerzita: Sociální děloha a sociální porod (1. díl) [P] **0:00** Generální audience papeže Františka **0:20** Příběhy odvahy a víry: Popravěště Butovo (1. díl): Ruská Golgota **0:45** Comenius **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 19. 11. 2020

6:05 Vezmi a čti: Listopad 2020 **6:20** Má vlast: Cheb **7:40** Terra Santa News: 18. 11. 2020 **8:05** Po cestách víry (1. díl): Ozvěna vzdálených kroků **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Moudrost mnichů: Recept na výchovu [P] **9:30** Kulatý stůl: Rodičovství za mřížemi **11:05** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zahajovací koncert duchovně kulturního festivalu Litomyšlské dny barokní tradice 2020; kostel Povýšení sv. Kříže, Litomyšl **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Generální audience papeže Františka **14:55** Cvrlikání (66. díl): Vadim & Co. **16:05** Zpravodajské Noeviny 17. 11. 2020 **16:25** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **16:50** V pohorách po horách (26. díl): Sninský kameň – Vihorlatské vrchy **17:00** Večeře u Slováků: Slavnost Ježíše Krista Krále [P] **17:30** Moudrost mnichů: Recept na výchovu **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **19:00** Ovečky: Slavnost Ježíše Krista Krále [P] **19:25** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **19:30** Zpravodajské Noeviny: 19. 11. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (81. díl): Ponk [L] **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (73. díl): S Dr. Vladimírem Neuwirthem **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 19. 11. 2020 **0:30** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Pátek 20. 11. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 11. 2020 **6:25** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem Žeň objevů 2019, 3. díl **7:05** Ars Vaticana **7:15** Kmochův Kolín 2019: Velký DO Dolní Chvatliny – Kolín **7:55** Na pořadu rodina (15. díl): Prožívání církevního roku se staršími dětmi **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Moudrost mnichů: Jak mluvit o smrti [P] **9:30** Ruce Panny Marie **10:55** ARTBITR – Kulturní maga-

zín (84. díl): S Veronikou Barátovou **11:05** Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:50** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Adopce srdce **13:30** Neboj se doplnout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Gojdič – láska nade všechno **15:40** Vezmi a čti: Listopad 2020 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 11. 2020 **16:20** Klapka **17:25** Víra do kapsy: Emoce, volby, rozhodnutí **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **18:55** Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet **19:15** Benin – cesta návratu **19:30** Moudrost mnichů: Jak mluvit o smrti **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Víra v karanténě [L] **21:45** Za obzorem **22:20** Harfa Noemova: Janáčkovy Hukvaldy **22:50** Výpravy do divočiny: Do džungle Filipín **23:55** Ostrava zpívá Gospel: Slezská Lilie 2017 **0:45** Dobrá firma **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 21. 11. 2020

6:05 Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? **7:00** Příroda kolem nás: Záchrana pušтика a příkrmování ptáčků na krmítku **7:20** Nebojte se... **8:25** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **8:30** Cirkus Noeland (23. díl): Roberto, Kekulín a človiček **9:00** Ovečky: Slavnost Ježíše Krista Krále **9:30** GOODwillBOY IV. (8. díl) **10:10** V posteli POD NEBESY IV. (9. díl) **11:05** Na Větrné hůrce **11:25** V pohorách po horách (61. díl): Harrachovy kameny **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín (99. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Pod lampou **14:10** Až na konec světa **15:10** Výběr z vystoupení kapel na Drive Stage: Colours 2017 **15:45** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **16:35** Jak potkávat svět (74. díl): S multiinstrumentalistou Michalem Žáčkem **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:05** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Benefiční koncert Pavla Helana pro Mary's Meals: Praha [L] **21:35** Poletuchy: Na skok do Valtic **22:25** Za obzorem **22:55** V pohorách po horách (27. díl): Ďurkovec – Bukovské vrchy **23:05** Za obzorem **23:35** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **0:10** Noční univerzita: Prof. Vladimír Král, DrSc. – Co rozhoduje o kvalitě života **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Neděle 22. 11. 2020

6:05 Řeckokatolický magazín **6:25** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a P. Mgr. Roman Frič **7:25** Adam Michna z Otradovic: Svatozáclavská mše: Pocta českým světcům 2010 **8:30** Večeře u Slováků: Slavnost Ježíše Krista Krále **9:00** Cvrlikání (81. díl): Ponk **10:10** Vezmi a čti: Listopad 2020 **10:30** Mše svatá s zehnaním kostela Krista Spasitele, Praha-Barrandov [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:15** Po cestách víry (2. díl): V tvých branách, Jeruzaléme **15:10** Příroda kolem nás: Ježek a buvol pralesní **15:30** Sedmihlásky (162. díl): Čí je to děvčátko [P] **15:35** Ovečky: Slavnost Ježíše Krista Krále **16:00** Cirkus Noeland (24. díl): Roberto, Kekulín a Bílá paní **16:20** Hermie a Stanley na táboře **17:00** Mobil **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:05** Poletuchy: Na skok do Valtic **19:50** Přejeme si... **20:05** Anežka Česká **21:05** G. Rossini: Petite Messe Solennelle: Podzimní festival duchovní hudby 2020 [P] **22:40** Klapka **23:45** Za obzorem **0:20** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:35** Za obzorem **1:05** Nebojte se... **2:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 16. 11. o 20:15 hod.:

A teraz čo? (Slovo „diabol“ je súčasťou loga)

Som fanúšikom veľkého známeho futbalového klubu - Manchester United. Tento klub si hovorí tiež „Red Devils“. Diabla majú aj vo svojom logu, na dresoch, tričkách atď. Tomuto klubu fandí miliónov ľudí na celom svete. Ja ako kresťan môžem tomuto klubu fandit aj naďalej? Trička aj loptu s ich logom mám doma. Môžem to mať naďalej? Odpovede hľadá kňaz Tibor Reimer.

Utorok 17. 11. o 17:50 hod.: Vešpery

Liturgia hodín za zomrelých.

Streda 18. 11. o 20:30 hod.: Fundamenty (O postoji Cirkvi k nekresťanským náboženstvám)

Uvažovanie nad dokumentami 2. vatikánskeho koncilu.

Štvrtok 19. 11. o 16:05 hod.:

Večera u Slováka (Nedeľa Krista Kráľa)

Diskusná relácia nad nedeľným evanjeliom.

Piatok 20. 11. o 20:30 hod.:

Dôkaz viery: Svätý Augustín (film)

Príbeh matky neprestávajúcej sa modliť za svojho zblúdeného syna popisuje jeden zo zázrakov, ktorý sa udial na príhovor svätého Augustína, patróna tých, čo hľadajú Boha...

Sobota 21. 11. o 20:30 hod.:

Bitka pri Viedni: 11. september 1683 (film)

V lete v roku 1683 začína obliehať Viedeň tritostísicová armáda moslimských bojovníkov Osmanskej ríše pod vedením veľkovezíra Kara Mustafu. 11. septembra sa odohráva dôležitá bitka, ktorá rozhodla o osude celej Európy. Turecké vojsko je porazené vďaka strategickému rozhodnutiu poľského kráľa Jána III. Sobieskiho. Rovnako aj vďaka odvahe a nehrozenej viere bola potlačená turecká expanzia do kresťanskej Európy.

Nedeľa 22. 11. o 8:45 hod.: GU100

Adventné vydanie Tvoriva ponúka neštandardné adventné vence a adventné kalendáre...

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. – 21. LISTOPADU 2020

ZmĚna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 11.		PO 16. 11.		ÚT 17. 11.		ST 18. 11.		ČT 19. 11.		PÁ 20. 11.		SO 21. 11.			
Antifona	812	912	826	928	1768	1990	857	961	873	978	889	995	1653	1870		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	1769	1990	1593	1803	873	978	889	996	1653	1870		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1770	1991	861	966	877	983	893	1000	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	726	819	831	933	1780	2002	1593	1804	877	983	894	1001	1595	1806		
Prosby	817	917	831	933	1771	1992	861	966	878	983	894	1001	1655	1872		
Závěrečná modlitba	726	820	1591	1801	1592	1802	1594	1804	878	984	894	1001	1595	1806		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	726	820	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 14. 11.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1774	1995	1594	1804	883	989	900	1007	727	821
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	727	821
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	727	821
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1777	1999	871	976	887	994	903	1011	729	823
Ant. ke kant. P. M.	726	819	726	820	840	943	1781	2002	1594	1805	887	994	904	1012	729	823
Prosby	811	911	826	927	841	944	1778	2000	872	977	888	994	904	1012	729	824
Záv. modlitba	726	820	726	820	1591	1801	1592	1802	1594	1804	888	995	904	1012	732	827
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 15. 11. – 33. neděle

v mezidobí

1. čt.: Př 31,10–13.19–20.30–31
 Ž 128(127),1–2.3.4–5

Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)

2. čt.: 1 Sol 5,1–6

Ev.: Mt 25,14–30

Pondělí 16. 11. – nezávazná památka sv. Markéty Skotské nebo sv. Gertrudy

1. čt.: Zj 1,1–4; 2,1–5a

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Zj 2,7b (*Kdo zvítězí, tomu dám jíst ovoce ze stromu života.*)

Ev.: Lk 18,35–43

Úterý 17. 11. – památka sv. Alžběty Uherské

1. čt.: Zj 3,1–6.14–22

Ž 15(14),2–3ab.3cd–4ab.5

Odp.: Zj 3,21 (*Kdo zvítězí, toho vezmu k sobě na svůj trůn.*)

Ev.: Lk 19,1–10

Středa 18. 11. – nezávazná památka Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla

1. čt.: Zj 4,1–11

Ž 150,1–2.3–4.5–6

Odp.: Zj 4,8b (*Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh vševládny. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 19,11–28

při slavení památky:

1. čt.: Sk 28,11–16.30–31

Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4.5–6

Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)

Ev.: Mt 14,22–33

Čtvrtek 19. 11. – ferie

1. čt.: Zj 5,1–10

Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b

Odp.: srov. Zj 5,10 (*Vytvořil jsi z nás našemu Bohu království a kněze.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Lk 19,41–44

Pátek 20. 11. – ferie

1. čt.: Zj 10,8–11

Ž 119(118),14.24.72.103.111.131

Odp.: 103a (*Jak sladké jsou na mém patru tvé výroky, Hospodine!*)

Ev.: Lk 19,45–48

Sobota 21. 11. – památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

1. čt.: Zj 11,4–12

Ž 144(143),1.2.9–10

Odp.: 1a (*Veleben buď Hospodin, má Skála.*)

Ev.: Lk 20,27–40

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

BOJ O PRVNÍ MÍSTO
Jaroslav Foglar • Ilustroval Jaromír 99
Odpovědný redaktor Petr Eliáš

Třináctiletého Petra čeká poslední ročník základní školy. Jenže po prázdninách tam vládou nové pořádky. Nepsaným vůdcem třídy se stal zákeřný frajírek Ruda, který své obdivovatele využívá, aby utlačoval slabší kluky. Petr je snad jediný, kdo odhalil Rudovu falešnou tvář a zlou povahu. Když však začne chodit do skautského oddílu, pozná úplně jiný svět. Pomůžou Petrovi nově nabyté hodnoty nalézt sebe samého a porazit třídního rivala? Pro čtenáře od 9 let.

Albatros ve společnosti Albatros Media a. s.
 Jedenácté vydání • Váz., 170x221 mm, 144 stran, 299 Kč

DOBRODRUŽSTVÍ V ZEMI NIKOHO
Jaroslav Foglar • Ilustroval Jindřich Janiček
Odpovědný redaktor Petr Eliáš

Jednoho večera Vlád'a Denk zachytí podivný rozhovor v morseovce. Zprvu útržkovitá zpráva dvou neznámých chlapců Vlád'u natolik zaujme, že se rozhodne s kamarádem Vinckem přijít záhadě na kloub. Po čem ti dva na vlastní pěst pátrají? A co tak vzácného může být v pusté krajině za městem? Země nikoho, jak místo pojmenují, ukrývá mnohá tajemství i nebezpečí. Kluci se společně pusť do pátrání, ale jak už to bývá, narážejí na samé překážky... Pro čtenáře od 9 let.

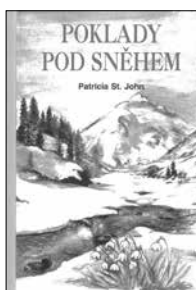
Albatros ve společnosti Albatros Media a. s.
 Šesté vydání • Váz., 170x221 mm, 280 stran, 389 Kč

HOŠI OD BOBŘÍ ŘEKY
Jaroslav Foglar • Ilustrovala Ester Kuchynková
Odpovědný redaktor Petr Eliáš

Příběh o skautských výpravách, plnění bobříků, i o ryzím přátelství. Vedoucí Rikitan dá dohromady partu dvanácti chlapců a utvoří oddané bratrstvo. Každý z nich je jiný, ale všichni se navzájem skvěle doplňují. Rikitan pro chlapce vymyslí zábavné hry, aby je vedl k čestnosti, fyzické síle i moudrosti. Společně si zamilovávají přírodu a podle zálesáka Roye loví bobříky. Stávají se tak věrnými kamarády, kteří spolu zažívají nezapomenutelná dobrodružství. Pro čtenáře od 9 let.

Albatros ve společnosti Albatros Media a. s.
 Osmnácté vydání • Váz., 170x221 mm, 216 stran, 349 Kč

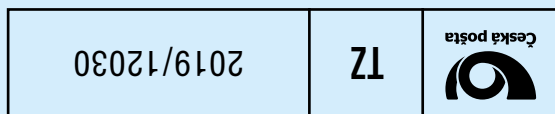

POKLADY POD SNĚHEM
Patricia St. John

Je možné změnit minulost a odpustit druhým? Mohou se z nepřátel stát blízcí kamarádi? Působivý příběh Patricie St. John zavede čtenáře do krásné alpské krajiny, kde se setká s vánoční hvězdou, kotětem Vločkou i záhadným starcem z hor. Dozví se také, proč Annette tolik nenávidí spolužáka Luciena a proč se mu chce za každou cenu pomstít. Čeká ho cesta nebezpečným horským průsmekem i radost z nečekaných setkání. Především ale má možnost porozumět nebezpečí hořkosti a zloby a tomu, jak důležité je odpuštění. Příběh byl také úspěšně zfilmován.

Samuel • Druhé revidované vydání
 Brož., A5, 128 stran, 249 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Štefánková Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme neověřené příspěvky nevracíme.